ЕНЕРГОАТОМ ENERGOATOM
ЧИСТА ЕНЕРГІЯ МАЙБУТНЬОГО

Енергетик

ПІВДЕННО-УКРАЇНСЬКА АЕС НАЕК ЕНЕРГОАТОМ

Випуск 14, 14 квітня 2022 року

НОВИЙ ФОРМАТ

Енергоатом провів перше засідання з керівним складом Паризького центру ВАО АЕС

8 квітня 2022 року у форматі відеоконференції відбулося перше засідання керівництва ДП «НАЕК «Енергоатом» з керівним складом Паризького центру Всесвітньої асоціації організацій, які експлуатують атомні електростанції (ВАО АЕС, WANO).

Делегацію ВАО АЕС очолив директор Паризького центру Луїс Сор'яно, Енергоатом на зустрічі представив т.в.о. першого віцепрезидента – технічного директора Компанії Юрій Шейко.

Пан Шейко наголосив, що приєднання АЕС Енергоатома до Паризького центру ВАО стало для України визначною подією. Вона безпрецедентна в історії ВАО АЕС і знакова – для Енергоатома, оскільки атомні електростанції України входили до складу московського центру ВАО упродовж 33 років.

«Перехід НАЕК «Енергоатом» до Паризького центру ВАО є одним із пріоритетів нашої Компанії у частині підвищення безпеки вітчизняних атомних електростанцій. Переконаний, що домовленості, яких ми досягнемо, позитивно вплинуть на безпеку ядерних об'єктів і допоможуть зміцнити наші позиції у світовій спільноті операторів АЕС», – зазначив він.

Представник Енергоатома висловив сподівання на подальшу участь у всіх програмах ВАО АЕС, але під час військової агресії росії проти України пріоритетним буде вирішення не лише організаційних і технічних, а й політичних питань.

Директор Паризького центру ВАО АЕС Луїс Сор'яно

«Є важливою наша спільна взаємодія з МАГАТЕ й іншими міжнародними організаціями, спрямована на надання допомоги Україні та Енергоатому у відновленні після подолання російської навали», – сказав Юрій Шейко.

Без активного впливу на позицію політичних лідерів країн щодо російського вторгнення в державу, де експлуатуються АЕС, швидке і повноцінне відновлення атомної безпеки на континенті є неможливим, упевнений він.

«Інакше нам залишиться лише бути спостерігачами і заручниками можливої катастрофи глобального масштабу», – додав пан Шейко та подякував Паризькому центру ВАО за розуміння складної ситуації, в якій доводиться працювати Енергоатому.

«Сподіваюся, разом ми зможемо знайти правильні рішення для подолання тих випробувань, з якими протягом останнього часу довелося зіткнутися нашій Компанії», – резюмував представник Енергоатома.

Всесвітня асоціація організацій, які експлуатують атомні електростанції (ВАО АЕС, WANO), об'єднує всіх операторів АЕС світу. Вона сприяє обміну досвідом експлуатації АЕС, для того щоб її члени могли спільно працювати для досягнення найвищого рівня безпеки та надійності під час експлуатації своїх атомних станцій.

Енергоатом

ДАТИ

35 років у статусі міста

Хтось скаже: за вікном війна, і відзначати пам'ятні дати геть не на часі. Але забуваючи власне минуле, ризикуєш залишитися без майбутнього. Тому сьогодні про історію міста будівельників і енергетиків. І те, що вона одна з найкоротших з-поміж українських міст і містечок, не заважає їй бути цікавою і насиченою.

Щоб звести енергетичний гігант на півдні України, сюди з'їхалися представники 29 національностей. Були молоді, працьовиті, а ще – завзяті та веселі. Навіть свою офіційну історію Южноукраїнськ міг розпочати в День сміху.

Віра Миронова, депутатка обласної ради, Почесна громадянка міста, згадує: «Першого квітня отримуємо повідомлення, що робітничому селищу присвоєно статус міста, й називатиметься воно Южноукраїнськ. Першого квітня, розумієте. Чесно кажучи, я сприйняла це за жарт. А коли вже ми отримали документи, там стояла дата друге квітня».

Це сталося 35 років тому, навесні 1987-го. Хоч, якщо бути точним, історія Южноукраїнська розпочалася задовго до того – з висадки першого будівельного десанту. «Тут, де нині місто, були балки і переліски. А зі скелястого берега Південного Бугу відкривалася неймовірна панорама. Краса цих місць заворожувала. Вона настільки вразила проєктувальників і будівельників, що навіть перенесли місце спорудження майбутнього населеного пункту.

Спочатку місто мало розташуватися між залізничною станцією Кавуни та райцентром Арбузинка. Але зрештою виросло тут, поруч з селищем Костянтинівка», - розповідає Петро Філонок, селищний голова Костянтинівки в 1976-1986 рр., Почесний громадянин Южноукраїнська.

Тоді сусіднє селище не лише прихистило перших будівельників, а й поступилося частиною своєї території. Через багато років Костянтинівка та Южноукраїнськ таки об'єдналися в одну територіальну громаду й нині славна 300-річна історія, літопис якої розпочався з козацького поселення, гармонійно доповнюється сторінками динамічного розвитку міста будівельників і енергетиків.

«Історія міста – це історія життя кожного з нас, - переконана почесна громадянка Южноукраїнська Валентина Бизова. - Хтось уже народився в Южноукраїнську, хтось мріяв сюди приїхати. Як на мене, найголовнішим показником життя того часу були перші школи, де було по 13 паралельних класів, коли народжувалися щороку 900-1000 дітей».

«Могли працювати добу поспіль і не помічати цього. Згадую останні роботи на другій школі, де під кінець ми зробили дуже гарний квітник і встановили щогли для прапорів. Цю роботу ми закінчили о 4-й годині ранку. А вже о 8-й була лінійка, і ми всі були на ній присутні. Здавали школу», - ділиться Василь Пастушенко, заступник головного інженера ПрАТ «Южененергобуд».

Таких ситуацій у його житті та в житті його колег-будівельників було чимало. Головна їхня риса і тоді, і нині – небайдужість. До сьогодні працівники Юженергобуду часто-густо на благодійних засадах, так як міського бюджету не вистачає, допомагають з ремонтами та благоустроєм рідного міста.

У кожного його мешканця своє бачення майбутнього. Та всі сходяться в одному – бажають Южноукраїнську миру та процвітання.

Валерій Онуфрієнко, Южноукраїнський міський голова: «Сподіваюся, що якнайшвидше закінчиться ця війна, ми все відродимо, поправимо, усунемо недоліки. І дай Боже, щоб наше місто завжди було гарним і життєрадісним, а жити тут було комфортно і спокійно».

Віра Миронова: «Дуже хочеться, щоб кожен мешканець Южноукраїнська любив своє місто. Тоді будуть і гарні ідеї, і якісь дуже корисні роботи на його благо».

Валентина Бизова: «Хочу, щоб Южноукраїнськ знову став містом роз. Аби вони знову були на кожному кроці в нашому місті. Думаю, це показник закоханості в життя. Я дуже люблю життя. І хочу, мабуть, сьогодні це найголовніше, щоб ми забули слово ВІЙНА».

Нехай так і буде. Щоб наблизити той час нині на перемогу працюють усі. Військові та територіальна оборона готові дати відсіч агресору, волонтери надають допомогу тим, хто її потребує, енергетики генерують стратегічно важливий для держави ресурс – електричні кіловати.

Місто живе, місто згуртоване в єдиний живий організм. Хіба що люди на вулицях більш зосереджені й на обличчях поменшало посмішок.

Та це минеться, ми знаємо. Перестануть лунати сирени, розквітнуть сади, запроменяться очі городян. Южноукраїнськ заживе новим, значно кращим життям. Можливо, навіть змінить назву. Та ніколи тут не забудуть тих, хто склав голову на полі бою за його майбутнє. Покриті славою, їхні імена навічно закарбуються в скрижалях історії молодого, затишного й такого рідного для кожного його мешканця міста на мальовничих берегах Південного Бугу.

Галина МЕДВІНСЬКА

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

Роз'яснення щодо трудового розпорядку в квітні 2022 року у зв'язку з релігійним святом Пасха (Великдень)

З 24.03.2022 набрав чинності Закон України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» № 2136-IX (далі – Закон № 2136-IX).

Положення Закону № 2136-IX, які регулюють деякі аспекти трудових відносин інакше, ніж Кодекс законів про працю (далі – КЗпП), **мають пріоритетне застосування на період дії воєнного стану**.

Згідно зі ст. 73 КЗпП один день року (неділя) – Пасха (Великдень) є святковим днем. Відповідно до ст. 67 КЗпП, якщо святковий або неробочий день співпадає з суботою або неділею, вихідний день переноситься на наступний після святкового або неробочого. Тобто 25 квітня (понеділок) **мав би бути** вихідним.

Відповідно до ч. 6 ст. 6 Закону № 2136-IX у період дії воєнного стану, строк дії якого продовжено Указом Президента України від 14.03.2022 № 133/2022 до **26.04.2022**, не застосовуються норми окремих статей КЗпП. А саме:

статті 53 (скорочення тривалості роботи на 1 годину напередодні святкових та неробочих днів);

частин третьої – п'ятої статті 67 (перенесення вихідного дня на наступний після святкового або неробочого, перенесення вихідних та робочих днів відповідно до рекомендацій КМУ);

статті 73 (святкові та неробочі дні).

Таким чином, згідно з Законом № 2136-IX, **понеділок 25 квітня – робочий день**.

Більш детально ознайомитися з нормами Закону № 2136-IX можна за посиланням http://www.golos.com.ua/article/357672

УОНтаОП

МИ РАЗОМ!

Взаємодопомога

З 2 по 9 квітня в Южноукраїнську проходила акція зі збору гуманітарної допомоги для мешканців ще й досі окупованого Енергодара та нещодавно визволеного від рашистів Славутича. Загальна вага відправленого вантажу склала майже 17,5 тонн.

Одразу ж після оголошення акції до місця збору потяглися городяни. Несли все, що просили: продукти тривалого зберігання, дитяче харчування, предмети гігієни, ліки. За дві години полиці навколишніх магазинів та аптек буквально спорожніли. Воно й не дивно, адже під дулами ворожих автоматів без їжі та ліків опинились родичі, друзі, колеги багатьох южноукраїнців. Багато хто приходив по декілька разів, питали що необхідно, наповнювали пакети і приносили знову. Южноукраїнці не лише скуповували харчі та ліки, аби передати до гуманітарного вантажу, а й ділились власними запасами, наприклад дефіцитними нині препаратами чи специфічними продуктами, які їм самим теж вкрай необхідні. Наприклад, працівниця ЮУАЕС Тетяна поділилась безглютеновими продуктами та цукрозамінниками. З проблемою відсутності необхідних харчів вона зіткнулась на початку війни. У розпачі звернулась до міськвиконкому, там підключили волонтерів і їй надійшла адресна допомога з Польщі.

– Тепер моя черга віддячити, адже в нашому місті нині проблем з продуктами немає, навіть знову запрацював магазин зі спеціалізованим товаром, - розповіла Тетяна. - То ж я розділила свої запаси, докупила що вважала за потрібне, спакувала, підписала. Це дуже важливо для тих, хто не може вживати звичайний хліб, печиво, макарони, більшість круп.

Ініціатор акції – профспілковий комітет ЮУАЕС, а її проведення взяли на себе члени ради Організації молоді підприємства. Вони приймали, обліковували, сортували продукти за видами, запаковували та вантажили.

- Ми намагаємось спростити роботу активістам в Енергодарі та Славутичі, які будуть розподіляти цю допомогу щоб вони не витрачали зайвий час. Можливо, у них кожна хвилина на вагу життя. Хто знає..., - пояснив Антон Плетньов, член ради Організації молоді ЮУАЕС.

- Я хочу подякувати кожному, хто відгукнувся і взяв участь в акції, - підбив підсумки голова профспілкового комітету ЮУАЕС Сергій Снітков. - Під час акції було зібрано 17,5 тонн гуманітарної допомоги. Крім того, що приносили городяни, нам допомогла волонтерська група «Берегиня» на чолі з депутатом обласної ради Людмилою Самчинською та гуманітарно-логістичний штаб народного депутата Артема Чорноморова.

Першу автівку на 10 тонн ми направили до Запоріжжя. Там вантаж вже тиждень очікує на відкриття гуманітарного коридору. Сподіваюсь, машинам, які вивозять людей з міста, дозволять взяти на зворотньому шляху гуманітарний вантаж. У вівторок, 5 квітня ми спорядили вантажівку на 5 тонн до Славутича і вже за два дні все потрапило до адресатів. Вони телефонували, передавали слова щирої подяки. А 10 квітня, після завершення акції, ми завантажили в мікроавтобус останню партію - 2,5 тонни і направили до Енергодару через Запоріжжя. Думаю, все -таки вдасться послабити блокаду і передати людям такий необхідний вантаж.

Мешканці міст-супутників АЕС підтримують своїх колег і харчами, і медикаментами, і морально. Братерство українських атомників заслуговує на повагу. Крім того, увесь колектив Южноукраїнського енергокомплексу як може, допомагає збройним силам України, аби наблизити таку жадану перемогу. Працівники підприємства вже вдруге перерахували свій одноденний заробіток на потреби армії. Загалом ця сума склала майже 22 мільйони гривень.

Олена РЕЗНИК

НА ЧАСІ

Дачні перевезення

Дачний сезон набирає обертів. Попри війну в Україні, вже час засаджувати присадибні ділянки. Це питання продовольчої безпеки. І хоч водії та автотранспорт в основному залучені до територіальної оборони, міська влада віднайшла можливість доставляти городян на дачні масиви.

До Іванівки пробний маршрут було відкрито ще 22 березня, у Бузьке – 23-го. Задля захисту життя пасажирів напрямки перевезень корегували та узгоджували з представниками тероборони й ЗСУ. З 5 квітня автобуси на дачі через Бузьке та в Іванівку курсують щодня, окрім понеділка. У Костянтинівку не возять тільки у вихідні. Є маршрути, які поки що недосяжні й потребують перевірки на безпечність.

Жителька міста Олена розповіла нам, що люди ходять пішки до своїх ділянок по 3 км. «Серед нас літні люди по 70-75 років, їм дуже важко пересуватися на таку відстань. Просимо, щоб погодили маршрути на всі зупинки. Усе це через війну. Я думаю, що все налагодиться, все буде добре», – з розумінням міркує дачниця.

Вартість проїзду на присадибні ділянки - 25 гривень. Продовжують діяти, як і в мирний час, талони для пільгової категорії населення. Декотрі городяни скаржаться на гарячу лінію виконкому, що їх не пускають в автобус. «Талони, які водій перевіряє у пасажирів, мають відповідати прізвищу, на котре вони були видані. Буває так, що білети на безоплатний проїзд отримують пенсіонери, а віддають їх іншим. І користуються пільгами не ті люди, кому вони дійсно потрібні. Це заборонено, так робити не можна», – повідомив міський голова Валерій Онуфрієнко.

Мер нагадує, шо не слід забувати про воєнний час. Аби дістатися до своїх дачних ділянок, потрібно проходити перевірку на блокпостах. Є певні вимоги, яких мають дотримуватися городяни. З собою обов'язково необхідно брати документи, що посвідчують особу. Перші ж перевезення показали: дачники забувають про це. Ще більш нагальним питанням є спалювання сміття на присадибних ділянках та обабіч доріг. «Палять сміття та гілки, що суворо заборонено не тільки у воєнний, а й у мирний час. Ми постійно говоримо про це, звертаємось до городян. Увесь сухостій, сміття поки можна зібрати чи прикопати, залишити осторонь. Коли покращиться ситуація, ми дозволимо за 2-3 дні спалити або вивезти все», – проінформував Валерій Онуфрієнко.

31 березня у Панкратовому по вулиці Джазовій пожежники врятували 2 нежитлові будівлі. Ймовірна причина загоряння – коротке замикання електромережі. Вигоріло 2000 м^2 сухої трави та чагарників. Кількома днями раніше, 27 березня, у цій місцевості зайнялася суха рослинність від спалювання сміття. Наразі проводиться слідство.

З початку війни в Южноукраїнській територіальній громаді трапилося 7 пожеж на відкритій території, 6 з яких - через необережне поводження з вогнем. Побічні збитки від виїзду одного рятувального загону на виклик становлять сьогодні 60 400 гривень. «Наші люди розуміють тільки тоді, коли їх карають грошима або застосовують до них жорсткі заходи. Будемо вже притягувати до відповідальності, бо інакше не виходить», – підсумував міський голова.

На початку березня поточного року внесені зміни до Кримінального кодексу України «Щодо посилення відповідальності за злочини проти основ національної безпеки України в умовах дії режиму воєнного стану». Згідно зі статтею 113 спалювання сухої рослинності прирівнюється до диверсії. Для порушників передбачено покарання у вигляді ув'язнення строком від 10 до 15 років з конфіскацією майна. В умовах воєнного стану підпал сухої рослинності може перешкоджати роботі рятувальників і виконанню завдань ЗСУ.

Наталя БІЛА

ЖИТТЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Будемо з врожаєм

Посівна стартувала вже у двадцяти одній області України. Южноукраїнська територіальна громада – не виняток. В Іванівському старостинському окрузі, який об'єднує села Панкратове та Іванівку, вже внесли добрива для озимих і йде повним ходом передпосівний обробіток ґрунту для пізніх культур.

«Хоч і війна на вулиці, але механізатори двох підприємств - Нік-Агро (базове підприємство) та Благодатненський птахопром, а також одноосібники-фермери більшість робіт уже провели.

Всі розуміють, що урожай, який ми сьогодні посіємо, буде потребувати наша держава, це наше економічне зростання», - зазначив Ігор Латій, староста Іванівського старостинського округу Южноукраїнської територіальної громади.

Любов до землі в українців у крові, і ця весна не мала бути такою. Мирну картину безкраїх полів та працьовитих людей, які обробляють землю, під час нашої розмови порушила сирена в мобільному застосунку. Попри непрості умови, в яких проходить посівна дві тисячі двадцять другого року, держава подбала про аграріїв.

«Спілкуюсь з керівниками підприємств, і розумію, що держава подбала про все: дуже добре повелися з посівним матеріалом, з бронюванням людей, які працюють на території вирощування культур, забезпечили добривами, тобто держава дає стовідсоткову підтримку аграріям на кожному етапі», - сказав Ігор Латій.

Мешканці Іванівського старостинського округу боронять землю не лише на другому фронті, а саме так у парламентському комітеті з питань аграрної та земельної політики назвали цьогорічну посівну в Україні, а й на основному. Житель Панкратового Андрій та Руслана з Іванівки нагороджені орденами «За мужність». Старостинський округ чекає на повернення своїх героїв. Зінаїда Буйновська, що мешкає в Іванівці, присвятила своїй землячці, яка особисто брала участь в евакуації населення з Водяного, Широкиного та Маріуполя, вірш. Завдяки діям Руслани вдалося врятувати 31 нашого захисника.

Зінаїда Григорівна - мати Ігоря Буйновського, нагородженого орденом «За мужність» III ступеня «за особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі», (посмертно). Працівник Южно-Української АЕС пішов добровольцем на фронт. Його життя забрали загарбники у дві тисячі п'ятнадцятому на Донбасі. Мати розповідає, що дуже часто син приходить до неї уві снах. Після його загибелі Зінаїда Григорівна написала вже вісімдесят віршів. Як почалася війна, знову взялася за творчість.

«Перші дні була така обстановка, зараз ми трохи одійшли, тоді було страшно», - розповідає Зінаїда Григорівна, - «І я одразу за ручку: «Росія – агресор», написала. «За що така кара, мирний народ-трудяга, талантлив без край. Ще вітчизняний біль не затих, ще відчути, тисячі українців за Батьківщину гордо ідуть небокрай».

Прямуючи вулицями Іванівки, ми зустріли родину, у якій під час війни народилася дівчинка. Маленькій Мії лише два тижні, і вона не знає, у які буремні часи з'явилася на світ. Проте Збройні Сили та український народ, кожен на своєму фронті, робить усе для того, щоб її життя та інших дітей стало мирним.

Галина НАЗАРОВА

ЛЮБОВ ДО СПОРТУ

Тренування на свіжому повітрі

Тренер-викладач з плавання спортивного комплексу «Олімп» Тетяна Коломійчук любить свою справу і не покинула тренування з дітьми у цей неспокійний час.

Через воєнний стан заняття прийшлось підкорегувати. Більшість груп об'єднали. Кожного дня тренер з учнями домовляються за підходящий час для зайнять. Складаються заняття з загальної фізичної підготовки, бігу, сухого плавання, тренування на тренажерах, занять з гумою для плавання.

На тренуваннях діти розслабляються, тут вони сміються, адже це дуже сильна психологічна розрядка.

Окрім того, будь-які форми тренувального процесу – це продовження фізичної підготовки дітей та боротьба з негативними емоціями.

Управління соціальних об'єктів ВП ЮУАЕС

Ми пишаємося нашими дітьми!

Деякі з юних вихованців спортивного комплексу «Олімп» ВП ЮУАЕС, як і багато дітей України, були вимушені тимчасово покинути свої рідне місто та свою країну. Але, незважаючи на всі труднощі налагодження побуту на новому місці перебування, і батьки, і діти підтримують постійний зв`язок зі своїми тренерами-викладачами, використовуючи всі поради щодо продовження занять улюбленим видом спорту, в тому числі і настанови бути сильними та мужніми за любих обставин.

20 березня у м. Паневежис (Литва) відбувся чемпіонат Литви з греко-римської боротьби серед спортсменів вікової категорії до 13 років.

Вихованець секції греко-римської боротьби СК «Олімп» УСО ВП ЮУАЕС Олексій Чемшит, який тимчасово вимушено покинув своє рідне місто Южноукраїнськ, взявши участь у цьому спортивному заході, попри всі складнощі виборов 2 місце у ваговій категорії до 47 кг.

24-27 березня у м. Таллінн (Естонія) відбувся міжнародний турнір «TALLINN OPEN 2022», участь в якому планувала взяти команда секції греко-римської боротьби СК «Олімп» у складі 15 юних спортсменів та 2 тренерів ВРДтаЮС. На жаль, цього не сталося. Але вся велика та дружня спортивна сім`я южноукраїнської школи греко-римської боротьби пишається тим, що попри всі обставини, участь у цих змаганнях все ж таки взяли двоє вихованців нашого славного міста!

Вихованець СК «Олімп» ВП ЮУАЕС Кирило Клопов, який в позаминулому році переїхав з батьками на постійне місце проживання до Литви, став переможцем цього турніру, виборовши золоту медаль у ваговій категорії до 35 кг. Олексій Чемшит, незважаючи на 2 поразки у двох сутичках, продемонстрував, на думку наших тренерів, які спостерігали онлайн за ходом змагань, досить гідну техніко-тактичну підготовку.

Катерина СПАНЧАК
зав. ВРДтаЮС СК «Олімп»

ПОЕЗІЯ ВІЙНИ

В єдності ми - сила!

Волосся дибки й серце вилітає,
Пульсує в скронях, сльози на очах
Не розумію я війни і не приймаю,
Не вимолять гріхів й не змиють крові на руках.
Чіповані ці нелюди і орки.
Зомбовані, ганебні іроди.
Не варті жити, варті тільки смерті
Анти-герої «нашої» війни.
Дегенерати, ви горіть у пеклі!
Мучителі, вмирайте з голоду,
Не дихайте повітрям України
Гнийте в підвалах без води і в холоді.
Пекельна рана та шалений сум,
Безмежний, невгамовний біль і горе,
Принесли стільки лиха та біду,
На нашу землю ці страшні потвори.
І мрія залишилась лиш одна,
Нема нічого важливіше, жодного.
Весь світ прокинься і прийди до нас!
Прийди, допоможи здолати ворога!
Всім серцем вірю — в єдності ми сила,
Протиповітряну дадуть нам зброю в допомогу.
Та знаю точно: Україна вистоїть в бою!
Здобудем ми жадану ПЕРЕМОГУ!

Олена ВТОРАЯ,
ВП ЮУАЕС

***

Я душу закрию на триста замків,
І дам собі слово, що більше не плачу.
Чи хто в цьому світі війни так хотів?
Як той, що в кремлі. Кому я не пробачу ...
За небо в ракетах, криваву зорю!
Скалічені душі моїх побратимів!
За місто - Герой, що стоїть у бою!
За тих, кого небо собою закрило...
За сотні життів, що лежать у полях,
Розтоптані долі у вражеській зраді...
І тих, що прийшли у нових кітелях
Пройтись Україною, мов на параді!
За кожну дитину, що в вись відліта!
За кожну запущену авіабомбу!
За тих, хто свої віддаЮчи життя
Уже не повернуться більше додому...
За стерті міста і згорьований плач!
За тих, чиї сльози течуть по руїнах!
За кожне віддасться тобі, о палач...
Поставить тебе мій народ на коліна!
І прийде той час, коли пАде режим!
І згинуть усі до одного солдати.
Завершиться ера правління із тим,
хто зміг цю війну страшну розпочати!
І зійде зоря у спокійному небі
Дніпро заспокоїть незвіданий страх
Бо зараз нам більше нічого не треба
Ніж бачити армії «братської» крах!
Хай буде, як буде, на все Божа Воля...
Покірно даюся у руки Твої!
Ти тільки закрий мою Землю від болю
Й дай миру моїй Українській Землі!

Інна КРАВЧУК, працівниця УЖКХ

Увага! Є робота!

З метою забезпечення соціального захисту осіб з обмеженими фізичними можливостями, що перебувають на обліку в Южноукраїнському центрі зайнятості і бажають отримати роботу з урахуванням стану здоров'я, згідно із заключенням МСЕК та трудових рекомендацій, які прописані у індивідуальній програмі реабілітації, у ВП «Южно-Українська АЕС» ДП «НАЕК «Енергоатом», передбачені наступні вакансії для працевлаштування:

- електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування 4 р., БМУ;

- мийник посуду, ОРК «Іскра», УСО;

- ремонтувальник площинних спортивних споруд, УСО;

- столяр 3 р., УСО;

- підсобний робітник, ПК «Енергетик», УСО.

Громадянам, які мають статус особи з інвалідністю та бажають працевлаштуватися у ВП ЮУАЕС, звертатися до начальника управління кадрів ВП ЮУАЕС у години прийому, щопонеділка з 14.00, після завершення карантину та воєнного стану.

Катерина ПИРОЖЕНКО,
начальник УК

Прийміть щиру подяку!

Щира подяка Гуманітарно-логістичному штабу народного депутата Артема Чорноморова за надану допомогу в скрутному становищі людям похилого віку міста Южноукраїнська та всього Вознесенського району! Ваші добрі справи, людяність і чесність – саме те, чого ми всі чекаємо від народного обранця! Дякуємо!

Надія Данилівна
ПОЛОЗЮК

Енергетик
Газета ВП ЮУАЕС
Адреса: 55000 Миколаївська обл., м.Южноукраїнськ, бул. Шевченка, 8а, ІЦ "Імпульс", 2 поверх
Тел.: (05136) 5-76-91
Тел.: (05136) факс 5-94-00
E-mail: smi@sunpp.atom.gov.ua
Реєстраційне свідоцтво №81 серії МК видане 30.V. 1994 р.
Читайте нас на www.sunpp.mk.ua
Відповідальна за випуск Бондаренко О.О.
Наклад 1000 примірників
Виготовлено в друкарні ВП ЮУАЕС
Розповсюджується безкоштовно